

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 6
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 6

Рівне, 2022

Студентський дайджест : збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти.
Випуск 6. Рівне : РДГУ, 2022. 136 с.

Головний редактор :

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчий редактор :

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії :

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олена Сергіївна – здобувач ступеня PhD кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету за спеціальністю 053 «Психологія».

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 11 від 24 листопада 2022 р.)*

королівство. Там цвіло багато квітів, протікали річки, росли величезні, могутні ліси. Було там багато чудових птахів, звірів, все пахло і цвіло.

Люди в цьому королівстві славилися співучістю, добротою, трудолюбністю, дружелюбністю. Король дуже любив людей, тому давав їм все, чого б вони не побажали. Варто їм тільки захотіти чогось, і тут же це у них з'являлося. Вони нічого не потребували і були настільки дружні, що відчували один одного як одну велику сім'ю, як одне ціле.

Королівство Світла мало багато друзів, які завжди приїжджали в гості, запрошували короля в свої королівства і підтримували теплі відносини.

Інша країна мала назву Темна. Там жили черстві, агресивні люди які мали чорну душу. Король цього королівства був жорстоким і підлим. Він хотів правити усім світом. Люди цього королівства були зачакловані, тому міцно трималися за короля. Улюбленою справою їхнього короля було вбивства та знущання. Король не мав друзів. Це королівство роками воювало і хотіло захопити й інші королівства, проте в них нічого не виходило. Та одного зимового ранку, королівство Темряви почало війну проти Світлого королівства. Армія темряви була великою та відомою, а армія Світла була маленькою, проте мужньою та згуртованою.

Війна йшла тяжко, складно було людям, проте вони були міцні. Король Світла був впевнений що вони вистоять і переможуть цю підступну, ворожу навалу. Це було тяжке, довге випробування для Світлого королівства. Сусідні королівства намагалися допомогти йому, адже бачили ці страждання. Жителі країни світла вірили у Бога. Тому мали дуже велику надію у перемогу і кожного дня приходили до Святого храму молитися. Молилися за те, щоб Бог дав їм силу терпіння і витривалість для того щоб перемогти ворога. Молилися за мир, за спокій, за здоров'я і світле майбутнє для дітей своїх і для себе. Здавалося, що уже немає іншого виходу як поразка. Але через деякий час, ворог втратив свою начебто надлюдську силу і почав відступати, залишаючи за собою біль сльози руїни і кров. Напевне Бог почув молитви жителів Світла і допоміг їм прогнати темну силу зі своєї домівки.

Країна Темряви зазнала поразки через те, що її люди не вірили у Бога і хотіли заволодіти світом за допомогою війни, знущання, вбивства і кровопролиття.

І ось настала Перемога Світла, адже добро завжди перемагає зло. А який щасливий був король. Він дивився на свій народ і посміхався. Все, що він думав – здійснилося. Його армія стала наймогутнішою в світі, а люди – найщасливіші. Королівство стало процвітати. Люди саджали квіти, висаджували дерева, будували будинки, народжували дітей. Радості не було меж.

БРАТИ

Черешнева Діана здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

Жив на світі дуже добрий хлопчик Данилко. Він був не лише красивим а й добрий душею. Хлопчик щиро любив природу і завжди її оберігав. Він любив сонечко і пісню. І мав Данилко братика, який був повною його протилежністю. Звали його Миколкою. Брат був грубим і жорстоким. На вигляд звичайна дитина, проте якась неприязнь завжди відвертала від нього. Він був заздрісний і жадібний. Він вважав, що все повинно належати йому і всі повинні його слухати і догоджати.

Мама любила обох своїх синів. І ось одного разу вона подарували синам дві машинки. Іграшки були майже однакові. Але жадібний Миколка розізлився і не хотів щоб у брата теж була така ж красива машинка. Всю ніч він думав як забрати машинку і від цього ще більше злився. Він вважав брата суперником і хотів мати все найкраще любою ціною. Тому наступного дня, він нахабно сказав брату:

- Віддай мені свою машинку! Негайно!

- Це ж моя машинка... - тихо промовив Данилко.
- Віддай! А інакше сам відберу!, ще голосніше сказав Микола.
- У тебе ж є своя машинка... знову ображено каже Данилко.
- Я хочу дві!

У цей момент Микола вихопив машинку з рук брата і з гордо піднятою головою пішов. Данилко ледь не заплакав, але стримався. Мама насварила Миколу, проте іграшку Данилку не віддала. Від цього часу такі випадки ставали все частіші. Микола постійно ображав брата. Данилко був не конфліктним і не хотів ображати брата у відповідь, тому й мовчав. Але для всього є свій кінець. Пройшов час ...

Якось Данило зробив будиночок на дереві і хотів занести туди свої іграшки. Микола теж дуже хотів такий будиночок. Але він був лінивим і до того ж не вмів нічого майструвати. Ось і вирішив Миколка просто забрати будиночок Данила. Поки брат збирав свої іграшки, Миколка швидко зібрав свої іграшки та заніс їх у будинок. Прийшов до свого будинку Данило а там Микола.

Повернувся Данилко із своїми іграшками додому. Тепер і його добре серце переповнив гнів. Він вирішив боротися за своє. Спочатку хлопчик почав давати відсіч брату. Микола не очікував цього, тому злякався. Він забрав свої іграшки та й побіг додому. Тепер Данилко став більш впевненим і сміливим.

Дорогі дітки, у цій казці розповідається про нашу країну. Добру, мужню і щирю як Данилко. Та про іншу країну, яка зараз хоче забрати у нашої все. Зла і жорстока як Микола. Якщо кожен з нас буде у серці носити добро як Данилко і буде мужньо боротися проти зла - ми його переможемо! Давайте будемо любити нашу Україну всім серцем і боротися зі злом! За нами перемога!

ДВА КОРОЛІВСТВА

Юзва Вікторія, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

Далеко за морями, за лісами було два королівства. Перше мало назву Весляндія. Там жили щирі, добрі, привітні, життєрадісні люди. Вони завжди підтримували і допомагали один одному. Цим королівством правив король на ім'я Володимир Сміливий. А поруч з цим королівством знаходилося інше, яке мало назву Сумляндія, де проживали злі, недружелюбні, та завжди сумні люди. Вони, прокидаючись кожного ранку, і з заздрістю дивилися на сусіднє королівство, як його жителі працюють, веселяться, співають і танцювали. Вони влаштовують свята, на які приходять багато людей і кожен приносив, щось смачненьке до столу.

Жителі Сумляндії заздрили, тому що не знали, як це веселитися і жити дружно. Їхній король Заздрісний Петро завжди говорив, що це з вигляду у Весляндії все добре, але насправді вони зовсім не такі добрі, як може здатися на перший погляд. У цього короля був свій план, він хотів збільшити своє королівство і зробити сусіднє королівство своїм. Він довго продумував план, як підкорити Весляндію. І ось одного дня він зібрав своє військо біля кордону з Весляндією та напав на неї.

Жителі королівства Весляндії не розгубилися і стали на захист своєї землі. Ті з них, хто проживали біля кордону були змушені переїхати до більш безпечного місця в королівстві. Їм було прикро покидати свої домівки, але вони знали, що обов'язково повернуться до свого дому. Чоловіки сміливо стали захищати свою країну. Битва була довгою і складною, але захисники Весляндії впоралися. Король Сміливий продумував кожен крок для захисту королівства. І всі разом вони перемогли і повернули своє королівство.

Після цього жителі Весляндії почали повертатися до своїх домівок і разом почали відновлювати своє рідне королівство. Країна засіяла посмішками та любов'ю. Всі повернулися до свого звичайного життя. А у королівстві Сумляндії після смерті короля Заздрісного Петра на трон зійшов веселий і життєрадісний принц Сміхун. Після того, як він